

0151 | #1

ΜΠΑΤΣΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑ ΝΟΜΟΤΑΓΕΙΣ ΠΟΛΙΤ ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΡΟΜ

ΡΑΦΟΙ, ΤΕΣ Σ ΜΑ

Λίγες μόνο μέρες μετά τη δολοφονία Φύσσα και την ξαφνική μετατροπή των ντόπιων ΜΜΕ σε κέντρα... «αντιφασιστικού αγώνα», η ιστορία με τη μικρή Μαρία επανέφερε στο προσκήνιο τον βαθιά και ουσιαστικά ρατσιστικό τους ρόλο και λόγο. Ένας ποταμός παραπληροφόρησης, συνεχής παραφιλολογία για κυκλώματα σκουρόχρωμων και υποχθόνιων εγκληματιών και απατεώνων, ανάσυρση παλαιών υποθέσεων. Ο σύγχρονος αστικός μύθος του «γύφτου που κλέβει παιδιά» ήρθε να αντικαταστήσει αυτόν του «αράπη που κλέβει παιδιά» ή του «εβραίου που κλέβει χριστιανόπουλα για να τους πει το αίμα» (όπως έλεγαν στις αρχές του 20ού αιώνα).

Η ελληνική κοινωνία δεν είναι άμοιρη ευθυνών. Ένας τέτοιος μύθος, όσο και να τον προωθεί το κράτος και τα ΜΜΕ, δεν μπορεί να εδραιωθεί αν δεν υπάρχει συναίνεση από πλευράς κοινωνικού συνόλου. *Αν οι όποιες προκαταλήψεις δεν έβρισκαν πρόσφορο έδαφος και δε στηρίζονταν από την πλειοψηφία των κατά τα άλλα μη ρατσιστών ή ξενόφοβων ελλήνων, καμία κρατική πολιτική δε θα μπορούσε να ισχύσει.* Ιδιαίτερα όταν αυτός/η που δέχεται επίθεση είναι σε σαφώς μειονεκτική θέση, η λάσπη διαχέεται πολύ πιο εύκολα, και στο βούρκο που δημιουργείται οι πιο αδύναμοι χρησιμεύουν για να μπορούν να τη γλυτώσουν κάποιοι άλλοι -σε λίγο καλύτερη θέση- πατώντας πάνω τους.

Οι Ρομά είναι *αόρατοι/ες*, πολίτες β' κατηγορίας. Και ως *αόρατοι/ες*, είναι εύκολο να μπαίνουν κάτω απ το χαλάκι αυτοί/ες και τα προβλήματά τους, να μπαίνουν στο περιθώριο οι ζωές και οι ανάγκες/επιθυμίες τους. Ο ίδιος ο τρόπος ζωής που έχει επιλέξει η πλειοψηφία τους, ξενίζει τους ευπόλητους υπηκόους του ελληνικού κράτους σε βαθμό που «φοβίζει»-αφού λερώνει τη βιτρίνα της βολικής γι' αυτούς καθαρότητας. Χαλάει τη ροή της παραγωγής, αφού και σε αυτό ακολουθούν ρυθμούς εκτός των κυρίαρχων προταγών, και προκαλεί στην καλύτερη περίπτωση φιλανθρωπική απορία για τις συνθήκες ζωής τους. Αποτελούν δηλαδή για τους περισσότερους περιθώρια υποταγμένων έλληνες, ένα καρκίνωμα που πρέπει να παραμείνει αποκλεισμένο από το υπόλοιπο «κυιές» κοινωνικό σώμα.

Όπως οι οροθετικές εκδιδόμενες, μπαίνουν στο στόχαστρο της εξουσίας και στιγματίζονται ως υγειονομική απειλή, βιώνοντας έτσι ακόμα πιο έντονα τον ήδη διάχυτο και ριζωμένο κοινωνικό αποκλεισμό, δείχνοντας ποιο είναι το πλαίσιο με το οποίο θα αντιμετωπίζονται οι διαφορετικοί. *Όσοι/ες δεν εξυπηρετούν τις λυσοσαμένες παραγωγικές ορέξεις του καπιταλισμού δηλαδή, και όσοι/ες δεν ανταποκρίνονται στους κυρίαρχους ρόλους του λευκού, αρτιμελή ετεροφυλόφιλου οικογενειάρχη, ακόμα κι αν δεν εναντιώνονται σε όλα αυτά άμεσα.*

Κι ένα δείγμα αυτής της αντιμετώπισης, είναι οι έφοδοι των μπάτσων στους καταυλισμούς με πρόσχημα την υπόθεση της μικρής Μαρίας και όχι μόνο. Έφοδοι, που εδραιώνουν ακόμα πιο πολύ την εικόνα του κράτους τιμωρού, ασυτηρού αλλά δίκαιου εγγυητή της νομιμότητας και της κοινωνικής ειρήνης.

Εμείς δεν είμαστε ντετέκτιβ ούτε αστυνομικοί συντάκτες κάποιας κωλοφυλλάδας ή κάποιου ρουφιανοκάλου. Δεν θα εξαπολύσουμε τόνους ρατσιστικού δηλητηρίου ούτε θα πουλήσουμε πόνο και δάκρυ για να δημιουργήσουμε εντυπώσεις και να κερδίσουμε οπαδούς. Επίσης, είναι πολύ βασικό ότι δεν είμαστε ούτε θα γίνουμε ποτέ από εκείνους που κρίνουν και κατακρίνουν συλλογικά, με βάση επιλογές και βιολογικές ταυτότητες. Κανείς δεν είναι «άγιος» και υπεράνω κριτικής, αλλά η ναζιστική λογική της συλλογικής ευθύνης πάντα θα μας βρίσκει απέναντι ως εχθρούς της.

*Να διαταράξουμε τη ροή της ομαλότητας και της κανονικότητας
Να τσακίσουμε τον φασισμό/ρατσισμό «από όπου κι αν προέρχεται»*

[Κείμενο από τους Θιασώτες της Δυσνομίας που μοιράστηκε στις αρχές του Νοέμβρη του 2013 σε γειτονιές όπου κατοικούν Ρομά του Βόλου.]

